

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **I. Š.**, proti žalovanému **Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny**, Špitálska č. 8, Bratislava, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného** č. AA/2009/769/3419/OISS zo dňa 14. januára 2009, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/36/2009-18 zo dňa 3. júna 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 3. júna 2009, č.k. 7S/36/2009-18, **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením podľa § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozhodnutia len „OSP“) zastavil konanie o žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Spišskej Novej Vsi č.k. SN/2008/87402 zo dňa 9. októbra 2008 z dôvodu, že ide o rozhodnutie, ktoré podľa § 247 ods. 1, 2 a § 249 ods. 2 OSP nemôže byť predmetom súdneho prieskumu. O trovách rozhodol tak, že právo na ich náhradu žiadnemu z účastníkov nepriznal.

Krajský súd v odôvodnení svojho uznesenia uviedol, že vychádzajúc z dispozičnej zásady, ktorou je ovládané konanie podľa druhej hlavy piatej časti OSP, žalobca svojim označením rozhodnutia a postupu vymedzil predmet súdneho prieskumu. Ako žalovaného označil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Spišskej Novej Vsi a domáhal sa zrušenia rozhodnutia č. SN/2008/87402 zo dňa 9. októbra 2008, ktoré je však rozhodnutím v prvom stupni, a preto nemôže byť predmetom súdneho prieskumu.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca včas odvolanie, v rámci ktorého žiadal uznesenie zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Dôvodil tým, že v žalobe urobil chybu a označil prvostupňové rozhodnutie, hoci sa domáhal preskúmania rozhodnutia ústredia č. AA/2009/769/3419/OISS. Vyslovil názor, že už okresný súd mal zistiť, že jeho podanie bolo chybné a až po zistení podmienok vec postúpiť krajskému súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s v spojení § 10 ods. 2 OSP) po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že napadnuté uznesenie krajského súdu treba zrušiť.

Odvolací súd zo spisu krajského súdu zistil, že žalobca podal dňa 13. februára 2009 na Okresnom súde v Spišskej Novej Vsi návrh označený ako „preskúmanie rozhodnutia“, ktorým žiadal zrušiť napadnuté rozhodnutie č. SN/2008/87402 zo dňa 9. októbra 2008 a k žalobe pripojil rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov – úradu i ústredia. Prvostupňovým rozhodnutím č.k. SN/2008/87402 zo dňa 9. októbra 2008 úrad vyradil žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie podľa § 36 ods. 2 písm. d/, ods. 3, ods. 5 písm. a/ zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Ústredie svojim rozhodnutím č. AA/2009/769/3419/OISS zo dňa 14. januára 2008 (správne má byť zjavne 14. januára 2009, keďže ide o rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu úradu zo dňa 9. októbra 2008), rozhodnutie úradu na odvolanie žalobcu potvrdil.

Okresný súd uznesením č.k. 1S 2/2009-8 zo dňa 17. februára 2009 vyslovil svoju vecnú nepríslušnosť a vec postúpil krajskému súdu, ktorý bez ďalšieho konanie o žalobe zastavil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že krajský súd pochybil, keď konanie zastavil. V predmetnej právnej veci žalobca k svojej žalobe doložil rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov. Hoci v žalobe nesprávne uviedol, že sa domáha preskúmania rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, bolo podľa odvolacieho súdu zrejmé, že žalobca sa domáhal preskúmania rozhodnutia vydaného Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, ktoré k žalobe aj pripojil. Táto skutočnosť je zrejmá aj z jeho odvolania proti zastavujúcemu uzneseniu krajského súdu. Navyše, ak mal krajský súd pochybnosti o petite žaloby, mal postupovať v súlade s § 43 ods. 1 v spojení s § 246c OSP

a žalobcu vyzvať na spresnenie petitu svojej žaloby a až v prípade márneho uplynutia lehoty za podmienky, že by bol žalobca o tom riadne poučený, by mohol konanie o žalobe zastaviť podľa § 250d ods. 3 OSP, ak by dospel k záveru, že žaloba trpí vadami brániacimi jej vecnému vybaveniu. Treba zdôrazniť, že v predmetnej právnej veci žalobca nie je zastúpený advokátom, a keďže ide o rozhodnutie o vyradení žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie, povinné zastúpenie advokátom zákon v § 250a OSP ani nevyžaduje. Krajský súd mal vychádzať z toho, že všeobecné súdy majú poskytovať v súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 OSP).

Ak teda krajský súd konanie o žalobe zastavil, napriek skutočnosti, že na takýto postup neboli dané podmienky, odňal tým žalobcovi možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1, písm. f/ OSP).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1, písm. f/ OSP) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Za takýto postup treba považovať zastavenie konania v prípade, že podmienky pre takýto postup súdu neboli splnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na vyššie uvedené napadnuté uznesenie krajského súdu postupom podľa § 221 ods. 1, písm. f/ OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

O trovách odvolacieho konania rozhodne podľa § 224 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 OSP krajský súd v ďalšom konaní.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2009

JUDr. Ida Hanzelová , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

